

אותו על הגוף שנסחר בועלם הזה, ואומר (שם כד) ברכי נפשי את ה' וכל קרביו וגוי. ושהקב"ה הולך. מניין לנו זה? מהפסוק הזה שפטות וירא אליו זה מפורסם מפורסם. זה יעקב. מה ה' אלני מפורסם. וזה יעקב. מה מפורסם? משום שירש מעתים עולמות מעדן, והוא כסא. אמר רבי יצחק, מפורסם בגימטריא מעתים שמוננים ואחת היה. מעתים של עזן, שפטות (שיר ח) מעתים לנטרים את פריו, ומאיתים ושומרים ואחת שהוא כסא. וכך נקרא וירא אליו ה' באלי מפורסם. ועל שם זה נקרא מפורסם. אמר רבי יהודה, מה זה באלי? רצונו לומר חזון, זהו שפטות אביר יעקב. והוא ישב פתח האהל, זהו שפטות (תחים ט) ה' מי יגור באיהלך וגוי. כחם הימים, שפטות (מלאי כ) ורוחה לכם יראי שמי שם שדים צדקה ומרפא בכנפייה.

אמר רבי יוחנן בן זכאי, באותה שעה החלק שהקב"ה, וממושם ששותמעים האבות, אברם יצחק, שהקב"ה הולך אליו, תובעים מיעקב לлечח עפים ולהקדים לו שלום, והם עומדים עליו, ממה שפטות וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו. שלשה אנשים (שושמדים) אלו האבות, אברם יצחק וייעקב, וירץ לקראמם מפתח האهل וישתחוו הארץ, משום שראה שכינת הקבוד עפים. זהו שפטות (שיר א) על בן עלמות אהובך נאלוּן (אבותך).

הבר אחר וירא אליו ה' באלי מפורסם, ובוותינו פתחו בפסוק הזה בשעת פטירתו של אדם. שניינו, אמר רבי יהודה, בשעת פטירתו של אדם הוא יום הדין הגדול, שהנשמה מתחפרת מן הגוף. ולא נפטר אדם מן העולם עד שרוואה את השכינה. זהו שפטות (שמותלו) כי לא יראני האליםuchi. ובאים עם השכינה שלשה

הפרשנה עד סיומה דקאמר יפהו חטאים וגוי. ועוד אמר רביעיקיבא ולא דא בלחוודי אלא משבחת לה על גופה דاشתפאר בעלמא דין ואמר (תחים כד) ברכי נפשי את ה' וכל קרביו וגוי.

וקדשא בריך הוא איזיל. מנא לו hei מהאי קרא דכתיב וירא אליו יי באלוני מפורסם. זה יעקב. מהו מפורסם. משום דאחסין מאן עלמין מעדן והוא כסא. אמר רבי יצחק מפורסם בגימטריא מאן ותמנין וחד הוה, מאן דעתן דכתיב, (שיר השירים ח) ומאתים לנוטרים את פריו, ותמנין וחד דהוא כסא. ו בגין קד אתקרי וירא אליו יי באלוני מפורסם. ועל שם דא נקרא מפורסם. אמר רבי יהודה מהו באלוני. רצונו לומר תוקפני ה' הוא דכתיב, (בראשית ט) אביר יעקב. והוא יושב פתח האهل. ה' הוא דכתיב, (תחים ט) יי מי יגור באיהלך וגוי. בחום הימים. דכתיב, (מלאי כ) וזרחה לכם יראי שמי שם שדים צדקה ומרפא בכנפייה.

אמר רבנן בן זפאי בההיא שעטה איזיל קדשא בריך הו, ובגין דשמעין אבחתא אברם ויצחק קדשא בריך הוא איזיל לבניה. פבעין מן יעקב למיצל עמהון ולאקדמא ליה שלם ובונין קיימין עליה. ממאי דכתיב וישי א עינו וירא והנה שלשה אנשים נאחים נאחים עליהם. שלשה אנשים (קיימין) אלין אבחתא אברם יצחק ויעקב דקיימין עליה וחו עובדין טבין (נ"א דעתך) דעתך. וירא ונירץ לקראתם מפתח האهل וישתחוו ארצה. משום דחמי שכינת יקירה עמהון ה' הוא דכתיב, (שיר השירים א) על בן עלמות אהובך (אלו הם האבות): דבר אחר וירא אליו יי באלוני מפורסם. רבנן פתח בhai קרא בשעת פטירתו של אדם. דתניא אמר רבי יהודה בשעת פטירתו של אדם. דתניא אמר רבי יהודה בשעת פטירתו של אדם הוא יום הדין הגדול שהנשמה מתחפרת מן הגוף. ולא נפטר אדם מן העולם

מפורסם, ובוותינו פתחו בפסוק הזה בשעת פטירתו של אדם. שניינו, אמר רבי יהודה, בשעת פטירתו של אדם, שהנשמה מתחפרת מן הגוף. ולא נפטר אדם מן העולם עד שרוואה את השכינה. זהו שפטות (שמותלו) כי לא יראני האליםuchi. ובאים עם השכינה שלשה